

Vader komt thuis

door P. KEUNING.

„Vader!” Dáár loopen de kindertjes heen.
Ja, hoor, hij komt hen al nader.
Kijk ze eens wuiven. Ze roepen meteen:
„Vader!” en nog eens weer: „Vader!”
Mijntje, mijn kleintje, gaat jou 't ook te snel?
Geef er je zus maar een handje.
Jantje, vooruit! Zie je Vader nu wel?
Wees dan een vlug bij-de-handje.

Truitje, dat guitje, verliest er haar hoed.
„Blijf daar maar liggen,” zoo bromt zij.
Kindertjes, kindertjes, hou je maar goed.
Ginds in de verte daar komt hij.
't Wagentje? Dat blijft wel liggen, hoor, kom,
Dat zoeken ze op straks of morgen.
Kikkertje, dikkertje, kijk niet zoo dom,
Jij kunt er óók wel voor zorgen.

„Vader, o, Vader!” En Vader blijft staan.
Kijk, hoe hij lacht om zijn troepje. •
„Kleintjes, wij moeten naar Moeder toe gaan;
Zie maar, ze staat daar op 't stoepje.
Mijntje op mijn arm! Jan? Nee, jij bent te groot;
Jongen, jij loopt als een haasje!
Maar, vent, pas op, trap die kikker niet dood
En — zorg voor 't wagentje, baasje.”

